

— Hoewel het muntbeeld over het geheel genomen lijkt op het vorige, heeft Euainetos er het een en ander in gewijzigd, hetgeen steeds het beeld ten goede kwam. Thans eerst heeft hij zijn opgave tot het eind toe volbracht, nu eerst recht heeft hij een beeld geschapen, vol van harmonie en sierlijkheid, wel het meest poëtische van alle Grieksche muntbeelden, tooverachtig schoon en van geheimzinnige bekoring.

De nymfekop van de voorzijde is van groot belang omdat hij een direct prototype vormt van het prachtigste stuk op dit gebied, en indirect van zeer vele munten uit de geheele Grieksche wereld. Hij is nog in vrij laag relief gesneden, in tegenstelling met zijn navolgingen, en van eleganten en fijnen stijl. Toch treft ons de verwarde onverzorgdheid der haren en de nog ietwat bolle vormen van het gelaat. Hoe mooi en sierlijk Euainetos in Syracuse ook zijn dolfijnen sneed, hier zijn zij tot bijna lompe gedaanten geworden. Den eenvoudigen cirkelrand heeft de graveur vervangen door het golfmotief der oude achterzijde, waarbij de kop te weinig op den voorgrond treedt. — Het geheel geeft ons een vrij goed geslaagd beeld, dat, waar het een eerste proef op dit gebied betreft, ons weer duidelijk de grootheid van Euainetos doet zien. De munt vereenigt twee heterogene beelden op haar zijden: het eene met een artistieke en technische voleinding gesneden, het andere nog in een beginstadium.

Toen in 413 de Atheners van Sicilië waren verdreven en de Syracusanen eigen kracht hadden leeren kennen, daar zij de machtigste der Grieksche staten hadden verslagen, vierden zij de roemvolle zege met het slaan van dekadrachmen. Aan wien anders zouden zij de uitvoering ervan opdragen dan aan hun eigen eminenten graveur Euainetos? Alleen hij kon aan de hooggespannen verwachtingen voldoen. Dat de Syracusanen goed hebben gezien bewijzen de stukken zelf, waarvan eens Winckelmann zeide: „Weiter als diese Münzen kann der menschliche Geist nicht gehen” (afb. 12).

Op de voorzijde zien wij een kop van Persephone, die na de jaren van ellende en verwoesting op Sicilië is weergekeerd, zooals zij in de Lente uit den Hades op aarde verschijnt, welvaart en voorspoed rijkelijk om zich strooiend. Deze mildheid straalt haar van het vriendelijk en zacht gelaat, dat, omlijst met weelderige maar niet overrijke lokken, weinigen zich schooner zouden kunnen voorstellen. Prachtig zijn de korenhalmen in het bewogen en levendige haar verwerkt, dat alleen tot het dragen daarvan is gesneden: alleen hiermee versierd komt de coiffure tot haar recht. De vormen van het gelaat der godin zijn zacht, bijna week, geen getuigenis aflegend van eenigen ouderdom; de eeuwige jeugd straalt uit dezen kop ons tegen, die, omspeeld door sierlijke, op den achtergrond tredende dolfijnen, wel de bekendste is van alle koppen op Grieksche munten.

Wat betreft de quadriga heeft Euainetos de fouten hersteld, die in zijn tweede Syracusaansche stuk schuilden; maar ook ten opzichte van zijn